

การตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี

พรรณวดี รัตนศักดิ์

อาจารย์

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

panwadee@mfu.ac.th

สุทธา รัตนศักดิ์

อาจารย์

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

suttha.rat@mfu.ac.th

รับบทความ: 8 สิงหาคม 2566

แก้ไขบทความ: 9 กันยายน 2566

ตอบรับบทความ: 20 กันยายน 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี จากแอปพลิเคชัน Viu หมวดซีรีส์พากย์ไทย ตั้งแต่วันที่ 1-31 มกราคม 2565 พบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี จำนวน 161 ชื่อ

ผลการศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 15 กลวิธี โดยพบการใช้โวหารภาพพจน์มากที่สุด รองลงมาพบการใช้คำคล้องจอง การใช้ คำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศ การใช้คำนำหน้าชื่อและชื่อคน การใช้คำสแลง และคำภาษาปาก การใช้คำบอกตำแหน่ง และคำบอกอาชีพ การใช้คำซ้ำ คำซ้อน และคำที่สร้างขึ้นใหม่ การใช้คำธรรมดาเข้าใจง่าย การใช้คำรุนแรง การใช้ตัวเลข คำบอกจำนวนนับ และคำบอกเวลา การใช้คำสรรพนาม การใช้คำบอกสถานที่ การใช้คำลงท้าย การใช้คำแสดงคำถาม และการใช้คำเชื่อมเพื่อให้เกิดความตรงกันข้าม ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า การตั้งชื่อเรื่อง 1 ชื่อสามารถใช้กลวิธีทางภาษาได้ตั้งแต่ 1 ถึง 6 กลวิธีด้วยกัน ซึ่งจากงานวิจัยนี้พบว่าการตั้งชื่อแบบใช้ 2 กลวิธีมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เพียง 1 กลวิธี

คำสำคัญ: การตั้งชื่อเรื่อง, ซีรีส์เกาหลี, กลวิธีทางภาษา

Naming of Korean Series Title in Thai

Panwadee Rattanasak

Lecturer

School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University

panwadee@mfu.ac.th

Suttha Rattanasak

Lecturer

School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University

suttha.rat@mfu.ac.th

Received: August 8, 2023

Revised: September 9, 2023

Accepted: September 20, 2023

Abstract

This study aimed to analyze the linguistic strategies used for naming Korean series titles in Thai. The data were collected from Korean series title in Thai from Viu application, under Thai subtitle section retrieved from 1-31 January 2022. There were 161 Korean series titles in Thai.

The study revealed that there were 15 linguistic strategies used for naming Korean series titles in Thai. The most frequently used strategy was the figure of speech, followed by the use of rhymes; the use of foreign words; the use of name's title, slangs, colloquial expressions; the use of words indicating titles; the use of words indicating professions; the use of synonymous compounds, reduplicated words and new word formation; the use of common words; the use of offensive words; the use of number; quantifiers; expressions of time; the use of pronouns; the use of prepositions; the use of endings; the use of question words; and the use of transition words indicating opposite words. In addition, it was found that there could be 1-6 linguistic strategies for naming Korean series title in Thai. In this research, the most used technique for naming Korean series titles was using two linguistic strategies and using a single strategy.

Keywords: Naming, Korean series, Linguistic strategies

บทนำ (Introduction)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเหล่านั้นกับคนอื่นได้ กาญจนา นาคสกุล (2559: 5) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดของมนุษย์ เป็นสื่อที่ใช้แสดงความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากนี้ภาษายังช่วยจรรโลงใจ ทำให้มนุษย์เกิดความพอใจและเพลิดเพลิน โดยอาจออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ เช่น นิทาน เพลง นวนิยาย ภาพยนตร์ และละคร

ละคร และภาพยนตร์เป็นผลงานสร้างสรรค์ทางภาษาที่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้ประพันธ์นั้น ๆ การตั้งชื่อละครและภาพยนตร์จึงเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้ชมว่าเมื่อเห็นชื่อเรื่องแล้วอยากติดตามชมเรื่องนั้นต่อไปจนจบเรื่องหรือไม่ ชวนะ ภวานันท์ (2530: 5) กล่าวว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อภาพยนตร์ต้องน่าสนใจ ทันสมัย ชวนติดตาม สอดคล้องกับ ชุดิมา บุญอยู่ (2549: 5) ได้กล่าวว่า ชื่อภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะมีการตั้งด้วยถ้อยคำแปลก ๆ และมีการใช้กลวิธีทางด้านต่าง ๆ เพื่อนำย้าให้ชื่อภาพยนตร์นั้น ๆ เป็นที่สนใจและตรงกับจุดขายมากที่สุด เช่น กลวิธีทางด้านคำ ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง “เพื่อเพื่อน เพื่อฝัน เพื่อวันเกียรติยศ” มีการเน้นคำว่า “เพื่อ” การตั้งชื่อละครและภาพยนตร์จึงเป็นการใช้ภาษาในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อเรียกความสนใจจากผู้รับสารให้ได้มากที่สุดนั่นเอง

ปัจจุบันซีรีส์เกาหลีได้รับความนิยมในประเทศไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ที่ล้วนมีการนำซีรีส์เกาหลีมาเผยแพร่ทั้งช่องทางทีวีดิจิทัล เว็บไซต์ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2543 สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ได้นำซีรีส์เกาหลีเข้ามาออกอากาศในประเทศไทยเป็นเรื่องแรก คือ เรื่อง “ลิขิตแห่งรัก” (All About Eve) จากนั้นสถานีโทรทัศน์อีกหลายช่องก็นำซีรีส์เกาหลีเรื่องต่าง ๆ มาออกอากาศอีกหลายเรื่อง โดยซีรีส์ เรื่อง “แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง” (Dae Jang Keum) ได้รับความนิยมในไทยเป็นอย่างมาก (ยุทธศักดิ์ ฅณาสวัสดิ์, 2549: 60-65)

ซีรีส์เกาหลีที่เข้ามาในประเทศไทยในปัจจุบันมีทั้งแบบบรรยายไทยและพากย์ไทย โดยซีรีส์ที่บรรยายไทยมักจะไม่มีชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย แต่ซีรีส์แบบพากย์ไทยจะมีการตั้งชื่อด้วยภาษาไทยแล้ว ซึ่งแต่ละเรื่องมีกลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อที่น่าสนใจและหลากหลาย เช่น เรื่อง “แดจังกึม จอมนางแห่ง วังหลวง” มีการใช้กลวิธีทางด้านคำ คือ มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาเกาหลี มีการสร้างคำใหม่ คือ คำว่า “จอมนาง” และมีการใช้กลวิธีทางด้านกริยาเรียง โดยการสร้างส่วนหน้าและส่วนเสริมความขยายด้วยส่วนหลัง

จากลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อในวงการอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี

แนวคิดสำคัญ

งานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับซีรีส์เกาหลีที่เข้ามาในประเทศไทย

ปัจจุบัน “Soft power” ถือเป็นนโยบายที่หลายประเทศนำมาใช้ในการส่งออกวัฒนธรรม Soft power หรือ อำนาจอ่อน หรือ พลังอ่อน คำนี้ โจเซฟ เนย์ (Joseph Nye) เป็นผู้คิดค้นขึ้นในปลายปี ค.ศ.1980 ซึ่งปัจจุบันมีผู้นำแนวคิดนี้ไปใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการใช้ Soft power คือ การค่อย ๆ

โน้มน้าว ชักจูง หรือดึงดูดให้ผู้อื่นเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือตอบสนองปฏิบัติตามที่เราต้องการ โดยไม่มีความรู้สึกว่าการกำลังถูกบังคับ (Joseph S. Nye, 2004)

เกาหลีใต้ก็ได้้นำนโยบาย Soft Power มาใช้ในการส่งออกวัฒนธรรมเช่นกัน โดยเริ่มเมื่อปลาย ค.ศ. 1990 เพื่อต้องการฟื้นฟูประเทศจากวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งเราคนไทยสามารถเห็นได้จากสินค้าทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น อาหาร ภาษา การแต่งกาย การท่องเที่ยว เพลง และโดยเฉพาะซีรีส์เกาหลี เป็นต้น จากการวางแผนกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลเกาหลีใต้ที่พยายามสร้างภาพลักษณ์ความเป็นประเทศเกาหลี และให้ความสำคัญในการโฆษณาสินค้า ทำให้เกิดกระแสเกาหลีนิยมไปทั่วโลกช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจภายในประเทศได้อย่างรวดเร็ว (แสงสุรีย์ ทัศนพูนชัย, 2549 และ กฤตพร แซ่อึ้ง, 2562) ในประเทศไทยเองก็มีการทำธุรกิจมากมายเพื่อรองรับสินค้าดังกล่าว อาทิ ร้านอาหารเกาหลี โรงเรียนสอนภาษา ร้านอาหารเครื่องสำอาง และเสื้อผ้า บริษัททัวร์ หรือแม้แต่สถานีโทรทัศน์และ แอปพลิเคชันต่าง ๆ ก็มีการนำซีรีส์เกาหลีแต่ละเรื่องเข้ามาออกอากาศอีกด้วย

ซีรีส์เกาหลีที่เข้ามาในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2543 และได้รับความนิยมเป็นเรื่องแรก คือ เรื่อง “ลิขิตแห่งรัก” (All About Eve) ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ต่อมา สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ได้นำซีรีส์ เรื่อง “รักนี้ชั่วฉวีวัน” (Autumn in My Heart) มาออกอากาศในปี พ.ศ. 2544 จนทำให้คนไทยชื่นชอบซีรีส์เกาหลีมากยิ่งขึ้น และตามมาด้วยในปี พ.ศ. 2545 ก็ได้นำซีรีส์ เรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว” (Winter Sonata หรือ Winter Love Song) ให้คนไทยได้รับชมจนทำให้ เบ ยอง จุน ดารานำชายในเรื่องรวมถึงเกะนามิที่เป็นสถานีที่ถ่ายทอดได้รับความนิยม และคนไทยอยากไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก

จากนั้นในปี พ.ศ. 2547 สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ได้นำซีรีส์ เรื่อง “สะอูดรักที่ปักใจ” (Full House) มาออกอากาศและประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง และในปี พ.ศ 2549 สถานีโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้นำซีรีส์ เรื่อง “แดจังกึม จอมฉันทาแห่งวังหลวง” (Dae Jang Geum) มาออกอากาศ จนทำให้ผู้ชมชาวไทยสนใจประเทศเกาหลีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของเกาหลีมากยิ่งขึ้น (ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์, 2549 และ สิริดา เตจ๊ะสา, 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า กระแสความนิยมในซีรีส์เกาหลีเริ่มมีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 และยังคงเป็นที่นิยมเรื่อยมา ดังจะเห็นได้จากทีวีดิจิทัลช่องต่าง ๆ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชันมากมายมีการนำซีรีส์เกาหลีหลายเรื่องมาแพร่ภาพอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

ซีรีส์หรือละครส่วนใหญ่มาจากบทประพันธ์ของนักเขียน ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ ทั้งบทความ สารคดี บันเทิงคดี และการเขียนโฆษณา พบว่า การตั้งชื่อเรื่องให้ดึงดูดความสนใจสะดุดตาผู้ชมเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะชื่อเรื่องคือสิ่งแรกที่ผู้ชมเห็น และจะพิจารณาว่าอยากติดตามเรื่องราวต่อไปหรือไม่ (ชลอ รอดลอย, 2551: 37-39) ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางในการตั้งชื่อเรื่องบทความ สารคดี บันเทิงคดี และการเขียนโฆษณาได้ ดังนี้ (สมพร มั่นตะสุด, 2525: 175, ปานฉาย ฐานธรรม, 2547: 48-49, วชิรณที วงศ์ศิริอำนวย, 2542: 9-10, ปรีชา ช้างขวัญยืน, 2525 อ่างใน วนิดา บำรุงไทย, 2545: 61, มาลี บุญศิริพันธ์, 2536: 68-71, เสาวนีย์ ลึกขา บัณฑิต, 2540: 34 และประสิทธิ์ ภาพยกลอน, 2518) ใช้คำสั้นกระชับตรงไปตรงมา สื่อความหมายได้ง่าย ใช้คำกริยาแสดงอาการที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้ ใช้สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย คำคม

คำประพันธ์ ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม ใช้คำคล้องจอง หรือเล่นคำเพื่อให้เกิดความไพเราะ ใช้คำที่โน้ม น้าว หรือชักชวนให้ผู้อ่านปฏิบัติตามความคิดที่ผู้เขียนต้องการ ใช้เหตุการณ์สำคัญของเรื่อง ตั้งชื่อตรงกับ เนื้อเรื่อง หรือบอกเนื้อหาในเรื่อง ใช้คำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ ใช้การเปรียบเทียบ ใช้ชื่อ บุคคลสำคัญหรือตัวละครเอกของเรื่อง ใช้คำเด่น แปลก น่าทึ่ง หรือคำ ขวบนสนเท่ห์ประหลาดใจ เพื่อเร้า ความสนใจ ใช้แนวคิดของเรื่อง ใช้ชื่อสถานที่สำคัญ ใช้คำรุนแรงให้หนักแน่น และใช้คำซ้ำ ๆ ให้จำได้

นอกจากนี้ชื่อเรื่องซีริสเกาหลีสจะมีการใช้โวหารภาพพจน์ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการสร้างจินตนาการ ตามไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้โวหารภาพพจน์ต่าง ๆ ดังนี้

ภาพพจน์ (Figure of Speech) หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นึกเห็นภาพ, ถ้อยคำ ที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหาร มีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความคิด ความเข้าใจ ให้จินตนาการและ ถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, 2556: 867) สมเกียรติ รักษมณี (2538: 55) กล่าวว่า โวหารภาพพจน์ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถ รับอารมณ์และสุนทรียรสในบทประพันธ์ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับสุจรีต เพียรชอบ (2539: 45) ที่กล่าวว่า การใช้โวหารภาพพจน์จะทำให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนทั้งก่อให้เกิด ความซาบซึ้งในรสคำ เกิดจินตนาการ นอกจากนี้ยังสามารถทำให้จดจำได้ง่าย เช่นเดียวกับ พระอริการอนันท์ และกฤษณ์ ทองเลิศ (2563: 10) กล่าวว่าการใช้โวหารภาพพจน์ทำให้ผู้รับสาร เกิดความสนใจ เป็นการจุดประกายความคิดและจินตนาการให้ ผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาประเภทของโวหารภาพพจน์สามารถสรุปได้ ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชา ภาษาไทย, 2544: 10-15, สุจรีต เพียรชอบ, 2539: 45, อีรารัตน์ บุญทองแสน, 2543: 13-14 และปฏิพันธ์ อุทยานกุล, 2562: 124-140)

1. อุปมา (Simile) คือ การเปรียบเทียบหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ผู้หญิงคนนั้นสวยราวกับ ภาพวาด

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การนำสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันมากแล้วแทน อีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เกิดจินตภาพได้มากกว่าโดยไม่ใช้คำแสดงการเปรียบเทียบแต่ก็สามารถรับรู้ได้ว่าหมายถึง สิ่งใด เช่น สวรรค์อยู่ในอนกรกอยู่ในใจ

3. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การเปรียบเทียบโดยทำให้สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีชีวิต และไม่มี ชีวิต รวมทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรม ให้แสดงความรู้สึกและทำกริยาต่าง ๆ เหมือนกับมนุษย์ เช่น ต้นไม้พากัน ร้องไห้เพราะฝนไม่ตกมาหลายเดือน

4. อธิพจน์ (Hyperbole) คือ การกล่าวเกินจริง โดยนำสิ่งที่เกินความจริงมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ ต้องการกล่าวถึง เพื่อเน้นความรู้สึกมากกว่าความเป็นเหตุเป็นผล เช่น ภรรยาอยากจะได้สามีออก เป็นชั้น ๆ เพราะความโกรธ

5. นามนัย (Metonymy) คือ การเปรียบเทียบโดยการใช้คำที่บ่งบอกลักษณะสำคัญหรือ คุณสมบัติที่เป็นจุดเด่นของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการนำส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งใด ๆ มากแล้วแทนคำที่ใช้เรียกสิ่ง นั้นโดยตรง เช่น ศึกก็พาลูกหนึ่งวันนี้ไม่รู้ว่าจะใครจะเป็นผู้ชนะ

6. สมัญานาม (Antonomasia) คือ การใช้ชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่แทนชื่อเดิมที่ต้องการจะกล่าวถึง ทั้งนี้ อาจเข้าใจความหมายได้กับคนบางกลุ่มที่มีประสบการณ์ร่วมกันเท่านั้น เช่น ฝั่งแดงกำลังวางแผนการแข่งในคืน นี้

7. ปฏิทรรศน์ ปฏิภาคพจน์ หรือ ปฏิพจน์ (Paradox) คือ การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือคำที่ขัดแย้งกันมากล่าวร่วมกันได้อย่างกลมกลืน เช่น น้ำร้อนปลาเป็นน้ำเย็นปลาตาย

8. สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ การใช้คำเลียนเสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงสัตว์ เสียงดนตรี เสียงอาการต่าง ๆ ของคน เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้สึกหรือได้บรรยากาศเหมือนจริง เช่น ฟ้าผาดังเปรี๊ยะ ๆ

9. สัญลักษณ์ (Symbol) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทน โดยคำนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบหรือตีความ และเป็นคำที่มีความหมายเข้าใจกันโดยทั่วไป เช่น ลิงหมายถึงความซุกซน

นอกจากนี้การตั้งชื่อเรื่องซีรีส์เกาหลีจะมีการใช้คำภาษาพูดเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย และทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจติดตามดูเรื่องจนจบต่อด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาการใช้คำในภาษาพูดดังนี้ (สิริวรรณ นันทจันทร์, 2549: 72-78)

1. มีการใช้คำธรรมดาแต่ทำให้เข้าใจได้โดยง่าย เช่น พ่อ แม่ เธอ ฉัน

2. มีการใช้คำขยายเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ขนมที่เธอซื้อมาหวาน

เจียบเลย

3. มีการใช้คำเสริมเพื่อเน้นเจตนาหรือบอกสถานภาพของผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เช่น กินข้าวด้วยกันก่อนนา (ซึกซอน)

4. มีการใช้คำเรียกคำร้อง คำเรียกคือคำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้อื่นอาจเป็นชื่อเล่น คำแสดงสถานภาพหรือคำสรรพนาม เช่น คุณครูคะ คำร้องคือเสียงที่เปล่งเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึก เช่น เอ๊ะ อ้อ อ้าว

5. มีการตัดส่วนของคำเพื่อให้เกิดการสั่นกระซิบ เช่น เจอกันอีกที่เดือนเมษาเลยนะ

6. มีการใช้ชื่อย่อและอักษรย่อ เช่น ส.ส. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร)

7. มีการใช้คำไม่สุภาพ คำสแลงคำเฉพาะกลุ่ม เช่น ฟ่อง ชิว ๆ

8. มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น คินนี่แคนเซลแล้วนะไม่ไปละ

9. มีการใช้คำที่มีความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัย เช่น เดือนนี้เราจะต้องรัดเข็มขัดกันแล้ว

ละทุกคน

10. มีการใช้คำทักทาย เช่น ท่านผู้ชมคะ

11. มีการใช้ชื่อจริง ชื่อเล่น คำลำดับญาติ คำบอกสถานภาพ คำบอกอาชีพ เช่น อาจะไปไหน ป๋อจะไปด้วยคะ

12. มีการใช้คำบริบทใหม่คือการใช้ภาษาที่แปลกใหม่ทำให้ผู้รับสารสนใจและสร้างความแตกต่างไปจากเดิมเพื่อให้เกิดการรับสารที่ต่อเนื่อง เช่น วันนี้ท่านจะได้สัมผัสกับความมหัศจรรย์ของลัทธิแบบที่ ไม่เคยเจอที่ไหนมาก่อน

13. มีการใช้คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ และคำเสริมสร้อยเพื่อเน้นย้ำให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

คำประสม ปีนีมีนิกท่องเทียวเข้ามาเยอะมาก

คำซ้อน ต่อไปนี้เธอไม่ต้องหลบซ่อนอีกต่อไปแล้ว

คำซ้ำ มีแต่อาหารเดิม ๆ ไม่น่ากินเลย

14. มีการใช้คำภาษาถิ่น เช่น ตมย้านี้แซ่บมาก

15. มีการเขียนคำตามเสียงที่พูด เช่น วันนี้เป็นยังงี้

16. มีการเขียนโดยใช้คำบอกจำนวนนับหน้าคำนามทั่วไป เช่น 3 โจร 2 ดารา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชื่อหรือการตั้งชื่อ

ธีรารัตน์ บุญทองแสง (2543) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาในกระบวนการตั้งชื่อภาษาไทย และปัจจัยที่กำหนดการตั้งชื่อภาษาไทย โดยการรวบรวมและศึกษาลักษณะภาษาในชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกันที่ฉายใน พ.ศ. 2540 - 2541 จำนวน 230 ชื่อ และสัมภาษณ์ผู้ตั้งชื่อภาษาไทย 3 ราย ทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่มบุคคล

จากการศึกษาพบลักษณะการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกันโดยใช้ภาษาใน การสื่อความหมายถึงตัวเอง เนื้อหา และบรรยากาศของภาพยนตร์ และเมื่อเทียบเคียงกับชื่อภาษาอังกฤษพบว่า ชื่อภาษาไทยเกิดจากการถ่ายทอดสาร 3 วิธี คือ การทับศัพท์ การแปล และการตั้งชื่อใหม่ ทั้งนี้ ยังพบวิธีการสร้างสารในชื่อภาษาไทย คือ วิธีการด้านเสียง วิธีการด้านหน่วยคำ และวิธีการด้านลีลาภาษา ซึ่งผู้ตั้งชื่อใช้วิธีการเหล่านี้ด้วยเหตุผลทั้งทางด้านภาษา ด้านวัฒนธรรม และด้านธุรกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและสามารถสื่อสารได้เข้าใจ

ชุตินา บุญอยู่ (2549) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์โครงสร้างภาษาและกลวิธีการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทย ในช่วง 2 ทศวรรษ (พ.ศ. 2526 - พ.ศ. 2545) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างภาษาที่ใช้ตั้งชื่อภาพยนตร์ไทย และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยในช่วง 2 ทศวรรษ (พ.ศ. 2526 - พ.ศ. 2545) โดยการรวบรวมข้อมูลรายชื่อภาพยนตร์ไทยจากหอภาพยนตร์แห่งชาติและสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติจำนวน 842 ชื่อ

จากการศึกษาด้านโครงสร้างภาษาพบชื่อภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะมีโครงสร้างภาษาระดับวลีมากที่สุด รองลงมาคือระดับประโยค ระดับคำ และระดับพยางค์ประกอบ ตามลำดับ ส่วนการศึกษาด้านกลวิธีการตั้งชื่อจากการวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ กลวิธีทางด้านเสียง กลวิธีทางด้านคำ และกลวิธีทางด้าน การเรียบเรียงนั้น พบว่า ชื่อภาพยนตร์แต่ละเรื่องอาจใช้หลายกลวิธีร่วมกันในการตั้งชื่อก็ได้

ปริศนา พงศ์ธณย์ (2550) ศึกษาเรื่อง การใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อภาพยนตร์จีน มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อภาพยนตร์จีน และเพื่อเปรียบเทียบความหมายของชื่อเดิมของภาพยนตร์จีนกับความหมายของชื่อใหม่ที่ใช้ภาษาไทยตั้งชื่อ โดยการรวบรวมรายชื่อภาพยนตร์จีนที่มี การใช้ไปเปิดภาพยนตร์ในการโฆษณาจากแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2546 ถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2549 จำนวน 428 เรื่อง และได้นำชื่อภาพยนตร์จีนทั้งหมดมาแปลชื่อเดิมภาพยนตร์จีนแต่ละชื่อเป็นภาษาไทยแบบตรงตัว แล้วนำรายชื่อแต่ละชื่อภาพยนตร์จีนที่แปลใหม่ไปเปรียบเทียบกับแต่ละชื่อภาพยนตร์จีนที่มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้แล้ว

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อโดยใช้ตัวละครเอกมากที่สุด ตามด้วยเนื้อหา สิ่งของ และสถานที่ในเรื่อง พบการใช้ภาษาในการตั้งชื่อภาพยนตร์จีนเป็นภาษาไทย เช่น การใช้คำธรรมดา คำสแลง คำภาษาตลาด และคำทับศัพท์ และจากการเปรียบเทียบความหมายพบว่าภาษาไทยที่ใช้ตั้งชื่อภาพยนตร์จีนมีความหมายแตกต่างไปจากชื่อเดิมในภาษาจีน

จิน ฮี ยู (2552) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลี และเพื่อเปรียบเทียบความหมายของชื่อเดิมของละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลีกับความหมายของชื่อใหม่ที่ใช้ภาษาไทยตั้งชื่อ โดยการรวบรวมรายชื่อละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์เกาหลีที่ออกอากาศทางโทรทัศน์และฉายในโรงภาพยนตร์รวมถึงหน้าปกที่มีชื่อภาษาเกาหลีกับภาษาไทยของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และโฆษณาละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลีทางอินเทอร์เน็ต เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม

พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2551 แล้วสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างละครโทรทัศน์เกาหลี 97 ชื่อ และภาพยนตร์เกาหลี 286 ชื่อ

จากการศึกษาพบการตั้งชื่อละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลีโดยใช้เนื้อหาในเรื่องมากที่สุด รองลงมาเป็นการตั้งชื่อโดยใช้ตัวละครเอก สิ่งของ และสถานที่ในเรื่อง ตามลำดับด้านการใช้ภาษาพบว่ามีการใช้คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำมากที่สุด รองลงมาคือการใช้คำคล้องจองในการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย ส่วนการใช้ภาษาในการตั้งชื่อภาพยนตร์เกาหลีเป็นภาษาไทย พบการใช้คำคล้องจองมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ ตามลำดับ และจากการเปรียบเทียบความหมาย พบว่าชื่อที่แปลจากภาษาเกาหลีมีความหมายสัมพันธ์กับชื่อที่ตั้งใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ มีความหมายตรงกัน โดยการแปลเป็นภาษาไทย

นลินี ศิริพรไพศาล (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีน และศึกษาเปรียบเทียบภาพสังคมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีน โดยการรวบรวมข้อมูลภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 2554 พบภาพยนตร์ไทยจำนวน 470 ชื่อ และภาพยนตร์จีนจำนวน 535 ชื่อ

จากการศึกษา ด้านจำนวนพยางค์ พบว่า ภาพยนตร์ไทยนิยมตั้งชื่อภาพยนตร์จำนวน 3 พยางค์ และภาพยนตร์จีนนิยมตั้งชื่อภาพยนตร์จำนวน 4 พยางค์ ด้านโครงสร้าง พบว่า ทั้งภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีนนิยมตั้งชื่อโดยใช้โครงสร้างระดับวลี และมีจำนวน 1 องค์ประกอบมากที่สุด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชื่อภาพยนตร์กับประเภทของภาพยนตร์ พบว่า นิยมใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างชื่อภาพยนตร์ และประเภทของภาพยนตร์ ส่วนภาพสังคมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อ พบว่า ภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จีนมีความเชื่อเกี่ยวกับความรัก แนวคิดเกี่ยวกับการยกย่องวีรชน แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ และแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกัน แต่ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและสิ่งเหนือธรรมชาติ และแนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สามนั้นมีความแตกต่างกัน

กัลยา เต็มศักดิ์ (2563) ศึกษาเรื่องกลวิธีการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย และศึกษาความสัมพันธ์ของชื่อภาษาไทยกับชื่อภาษาเกาหลีของละครโทรทัศน์เกาหลี โดยการรวบรวมชื่อละครโทรทัศน์เกาหลี ที่ปรากฏบนแอปพลิเคชัน Netflix ที่มีชื่อภาษาเกาหลีและชื่อภาษาไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2547 - เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 จำนวน 229 ชื่อ

จากการศึกษาพบกลวิธีการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย 5 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อตามองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ การตั้งชื่อตามประเภทของละครโทรทัศน์ การตั้งชื่อแบบทับศัพท์ การตั้งชื่อแบบแปล และการตั้งชื่อแบบผสม ซึ่งพบการตั้งชื่อตามประเภทของละครมากที่สุด รองลงมาคือ การตั้งชื่อโดยใช้บทบาทหรืออาชีพของตัวละครเอก และพบว่ามีการใช้กลวิธีในการตั้งชื่อ 2 กลวิธีขึ้นไป ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ของชื่อภาษาไทยกับชื่อภาษาเกาหลี พบว่าชื่อภาษาไทยและภาษาเกาหลีของละครโทรทัศน์เกาหลีไม่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด รองลงมาคือความสัมพันธ์แบบการแปลเอาความ และความสัมพันธ์กันแบบใช้ความเปรียบกับลักษณะเด่นของตัวละครเอก ตามลำดับ

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเฉพาะชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี ที่พบในแอปพลิเคชัน Viu หมวดซีรีส์พากย์ไทย ตั้งแต่วันที่ 1-31 มกราคม 2565 เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมชื่อภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบในแอปพลิเคชัน Viu หมวดซีรีส์พากย์ไทย ตั้งแต่วันที่ 1-31 มกราคม 2565 เลือกเก็บข้อมูลจากแอปพลิเคชัน Viu เนื่องจากเป็นแอปพลิเคชันที่มีการรวมซีรีส์ รายการทีวี (Variety) และรายการเพลง อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นแอปพลิเคชันที่มีการร่วมมือกับรายการโทรทัศน์ชั้นนำของประเทศเกาหลี 3 ช่องหลัก ได้แก่ SBS KBS และ MBC โดยให้บริการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบวิดีโอออนไลน์ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งสามารถรับชมรายการบันเทิงชั้นนำที่กำลังออกอากาศอยู่ พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษและไทย ในเวลาใกล้เคียงกับประเทศเกาหลี
3. วิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1. นำชื่อภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่ได้มาวิเคราะห์กลวิธีการตั้งชื่อตามแนวคิดที่ได้ศึกษาไว้ โดยจะบันทึกข้อมูลของแต่ละเรื่องลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 3.2. จำแนกชื่อภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีตามกลวิธีการตั้งชื่อที่ปรากฏ
4. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี พบ 2 ประเด็น ดังนี้

1. กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องซีรีส์เกาหลี

จากการศึกษาพบว่า ชื่อเรื่อง 1 ชื่อสามารถใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อได้มากกว่า 1 กลวิธี ดังนั้น จากการวิจัยพบการตั้งชื่อเรื่องโดยใช้กลวิธีทางภาษา 15 กลวิธี คือ

1. การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศว่าหมายถึง คำที่ภาษาหนึ่งยืมจากอีกภาษาหนึ่งเข้ามาใช้โดยวิธีการถ่ายเสียงและถอดอักษรเพื่อให้เข้ากับภาษาของตน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 35 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.41 เช่น กระทะเลิฟเสิร์ฟรัก (Wok of Love) ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า “เลิฟ” และ “เสิร์ฟ”

2. การใช้โวหารภาพพจน์

ภาพพจน์ หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นึกเห็นภาพ จากผลการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 103 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.76 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การใช้โวหารภาพพจน์บุคคลาธิษฐาน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของบุคคลาธิษฐานว่าหมายถึง การเปรียบเทียบโดยทำให้สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต รวมทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรม ให้แสดงความรู้สึกและทำกิจต่าง ๆ เหมือนกับมนุษย์

จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.88 เช่น จันทราโอบตะวัน (The Moon Embracing The Sun) ใช้โวหารภาพพจน์บุคลาธิษฐาน ในคำว่า “จันทรา” ที่หมายถึงพระจันทร์ซึ่งไม่มีชีวิต แต่นำมาใช้คำกริยาให้เกิดการกระทำ คือ โอบ

2.2 การใช้โวหารภาพพจน์สัญลักษณ์

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของสัญลักษณ์ว่าหมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทน โดยคำนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบหรือตีความ และเป็นคำที่มีความหมายเข้าใจกันโดยทั่วไป จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 33 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.94 เช่น มัจจุราชพิพากษา (The Devil Judge) ใช้โวหารภาพพจน์สัญลักษณ์ ในคำว่า “มัจจุราช” ซึ่งหมายถึง เจ้าแห่งความตาย หรือ ความตาย

2.3 การใช้โวหารภาพพจน์อุปลักษณ์

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของอุปลักษณ์ว่าหมายถึง การนำสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันมากกล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เกิดจินตภาพได้มากกว่าโดยไม่ใช้คำแสดงการเปรียบเทียบแต่ก็สามารถรับรู้ได้ว่าหมายถึงสิ่งใด จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.85 เช่น รักชมพูหวาน (Sweet Munchies) ใช้โวหารภาพพจน์อุปลักษณ์ โดยเปรียบเทียบความรัก คือ อาหารที่มีรสชาติชมพูและหวาน

2.4 การใช้โวหารภาพพจน์นามนัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของนามนัยว่าหมายถึง การเปรียบเทียบโดยการใช้คำที่บ่งบอกลักษณะสำคัญหรือคุณสมบัติที่เป็นจุดเด่นของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการนำส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งใด ๆ มากกล่าวแทนคำที่ใช้เรียกสิ่งนั้นโดยตรง จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 32 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.69 เช่น บัณชิตหน้าใส หัวใจว้าวุ่น (Sungkyunkwan Scandal) ใช้โวหารภาพพจน์นามนัย ในคำว่า “บัณชิต” แทนลักษณะหรือความสามารถของตัวละครเอกที่เป็นคนเก่ง ฉลาดเฉลียว และมีความรู้ความสามารถ

2.5 การใช้โวหารภาพพจน์สัทพจน์

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของสัทพจน์ว่าหมายถึง การใช้คำเลียนเสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงสัตว์ เสียงดนตรี เสียงอาการต่าง ๆ ของคน เพื่อให้ผู้รับสารรู้สึกหรือได้บรรยากาศเหมือนจริง จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.48 เช่น เรียกเหมียวเหมียว เดี่ยวเจอร์รัก (Meow, the Secret Boy) ใช้โวหารภาพพจน์สัทพจน์ ในคำว่า “เหมียวเหมียว” ซึ่งเป็นการเลียนเสียงร้องของแมว

2.6 การใช้โวหารภาพพจน์ปฏิพจน์

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของปฏิพจน์ว่าหมายถึง การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือคำที่ขัดแย้งกันมากกล่าวร่วมกันได้อย่างกลมกลืน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.92 เช่น นกดู ผมเป็นแม่มา๋ยครับ (The Tale of Nokdu) ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามในคำว่า “ผม” ที่เป็นคำสรรพนามแทนเพศชาย แต่เป็นแม่มา๋ยซึ่งเป็นผู้หญิง

3. การใช้คำคล้องจอง

คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มีเสียงสัมผัสกัน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 90 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 21.64 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำที่มีเสียงสัมผัสพยัญชนะว่าหมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะเหมือนกันมาอยู่ใกล้ หรือชิดติดกัน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 33 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ

7.94 เช่น คุณคลั่งแค้น (Doctor Prisoner) ใช้คำคล้องจอง คือ มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ “ค” /kh/ ในคำว่า “คุก” กับ “คลั่ง” และ “แค้น”

3.2 การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระว่าหมายถึง คำที่มีเสียงสระเหมือนกันมาอยู่ใกล้ หรือชิดติดกัน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 57 ชื่อ คิดเป็น ร้อยละ 13.70 เช่น คำสาปจันทร์หา กาลเวลาแห่งรัก (Hotel Del Luna) ใช้คำคล้องจอง คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อา” /aa / ในคำว่า “จันทร์หา” กับ “เวลา”

4. การใช้คำซ้ำ คำซ้อน และคำที่สร้างขึ้นใหม่ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี ทั้งหมด 21 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.05 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การใช้คำซ้ำ หรือเน้นคำ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำซ้ำ หรือเน้นคำว่ามีถึง คำคำเดียวกันกล่าวซ้ำกัน ทำให้ได้ความหมายหนักแน่นขึ้น ความหมายเป็นพหูพจน์ หรือความหมายไม่เจาะจง จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.61 เช่น ย้อนรัก ย้อนวัยฝัน (18 Again) ใช้ การซ้ำคำเน้นคำ ที่คำว่า “ย้อน”

4.2 การใช้คำซ้อน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำซ้อนว่าหมายถึง การนำคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน ทำให้ได้ความหมายชัดเจนมากขึ้น จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.24 คือ รอยรักยากลืมเลือน (Find Me in Your Memory) ใช้คำซ้อน ในคำว่า “ลืมเลือน”

4.3 การใช้คำที่สร้างขึ้นใหม่

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำที่สร้างขึ้นใหม่ว่าหมายถึง คำที่เกิดขึ้นใหม่จากการรวมหน่วยคำอื่น ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้รับสาร จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.20 เช่น ยอดหญิงยืนหนึ่ง (One the Woman) ใช้การสร้างคำขึ้นใหม่ คือ คำว่า “ยืนหนึ่ง”

5. การใช้ตัวเลข คำบอกจำนวนนับ และคำบอกเวลา จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.37 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การใช้ตัวเลข

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของตัวเลขว่าหมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง เพื่อบ่งบอกช่วงเวลา จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.96 เช่น 30 ยังใส หัวใจ 17 (Thirty but Seventeen) ใช้ตัวเลข คือ “30” และ “17” ซึ่งเป็นอายุ

5.2 การใช้คำบอกจำนวนนับตามด้วยลักษณนาม

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบอกจำนวนนับ ว่าหมายถึง คำที่บ่งบอกถึงจำนวนที่ใช้แทนการนับ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.69 เช่น รัก 100 วันของฉันท และองค์ชาย (100 Days My Prince) ใช้คำบอกจำนวนนับตามด้วยลักษณนาม คำว่า “100 วัน”

5.3 การใช้คำบอกจำนวนนับนำหน้าคำนาม

จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.48 เช่น อัจฉริยะหมอ 2 แผ่นดิน (Doctor Stranger) ใช้คำบอกจำนวนนับนำหน้าคำนาม คำว่า “2 แผ่นดิน”

5.4 การใช้คำบอกเวลา

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบอกเวลาว่าหมายถึง คำที่บ่งบอกถึงช่วงเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นเมื่อใด จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.24 คือ พรุ่งนี้ยังมีเธอ (Tomorrow with You) ใช้คำบอกเวลา คำว่า “พรุ่งนี้”

6. การใช้คำสแลงและคำภาษาปาก จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 27 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.49 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 การใช้คำสแลง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำสแลงว่าหมายถึง คำที่ใช้ตลาดเคลื่อนไปจากปกติ ใช้กันเฉพาะกลุ่มชั่วขณะหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้องตามหลักภาษา จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.92 เช่น เกิดใหม่ทันที พี่ช้อป้ง ๆ (Come Back Alive) ใช้คำสแลง ในคำว่า “ป้ง” ซึ่งหมายถึง ดีเลิศ ยอดเยี่ยม

6.2 การใช้คำภาษาปาก

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำภาษาปากว่าหมายถึง คำที่คนทั่วไปใช้พูดโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง แต่สามารถใช้ในการสื่อสารได้ดี เป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 19 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.57 เช่น แก๊งป่วน ก๊วนบ้านไวกีกิ (Welcome to Waikiki) ใช้คำภาษาปาก คำว่า “แก๊ง” ซึ่งหมายถึง กลุ่มคน และ “ก๊วน” หมายถึง กลุ่มคนที่สนิทสนมและร่วมทำกิจกรรมกันเป็นประจำ

7. การใช้คำนำหน้าชื่อ และชื่อคน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 28 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.73 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 การใช้คำนำหน้าชื่อ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำนำหน้าชื่อว่าหมายถึง คำที่ใส่เพิ่มไปในชื่อของบุคคลเพื่อบ่งบอกถึงสถานภาพ ยศ ตำแหน่ง หรือบรรดาศักดิ์ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 19 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.57 เช่น รักสุดใจ นายเทวดาตัวป่วน (Angel's Last Mission-Love) ใช้คำนำหน้าชื่อ คำว่า “นาย”

7.2 การใช้ชื่อคน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของชื่อคนว่าหมายถึง ชื่อของตัวละครที่มีบทบาทหลักในการดำเนินเรื่อง จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.16 เช่น สาวน้อยจอมพลัง โดบงซุน (Strong Woman Do Bong Soon) ใช้ชื่อตัวละครในการตั้งชื่อ คือ ตัวละครชื่อ โดบงซุน

8. การใช้คำบอกตำแหน่ง และคำบอกอาชีพ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.77 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

8.1 การใช้คำบอกตำแหน่ง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบอกตำแหน่งว่าหมายถึง คำที่บ่งบอกถึงหน้าที่การงาน ฐานะ สถานภาพ หรือเกียรติยศของบุคคลที่ปรากฏในสังคม จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.40 เช่น จักรพรรดินีพลิกบัลลังก์ (An Empress's Dignity) ใช้คำบอกตำแหน่ง คำว่า “จักรพรรดินี”

8.2 การใช้คำบอกอาชีพ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบอกอาชีพว่าหมายถึง คำที่บ่งบอกถึงงานที่ทำเป็นประจำ เพื่อเลี้ยงชีพ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.37 เช่น หมอหัตถ์ เทวดา (Doctor John) ใช้คำบอกอาชีพ คำว่า “หมอ”

9. การใช้คำธรรมดาเข้าใจง่าย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำธรรมดาเข้าใจง่ายว่าหมายถึง คำที่ใช้ติดต่อบริการกันทั่วไป ในชีวิตประจำวัน จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 20 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.81 เช่น เกลียดนักรักทะเล (Love with Flaws)

10. การใช้คำเชื่อมเพื่อให้เกิดความตรงกันข้าม

การใช้คำเชื่อมเพื่อให้เกิดความตรงกันข้าม จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.48 เช่น เลิกรา แต่ไม่เลิกรัก (Now, We Are Breaking Up) ใช้คำเชื่อมเพื่อให้เกิดความตรงกันข้าม โดยใช้ คำว่า “แต่”

11. การใช้คำสรรพนาม

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำสรรพนามว่าหมายถึง คำที่ใช้แทนชื่อคน สัตว์ และสิ่งของ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.88 เช่น ลิขิตฝันฉันและเธอ (While You Were Sleeping) ใช้คำสรรพนาม คำว่า “ฉัน” และ “เธอ”

12. การใช้คำรุนแรง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำรุนแรงว่าหมายถึง คำที่ทำให้เกิดภาพความก้าวร้าว ความรุนแรง การทำลายล้าง และความชั่วร้าย จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 20 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.81 เช่น เกมเชือด มรดกเลือด (Chip In) ใช้คำรุนแรง คำว่า “เชือด” และ “เลือด”

13. การใช้คำบอกสถานที่

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบอกสถานที่ว่าหมายถึง คำที่บ่งบอกถึง แหล่ง หรือที่ตั้ง จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.16 เช่น คู่กัด ห้องฉุกเฉิน (Emergency Couple) ใช้คำบอกสถานที่ คำว่า “ห้องฉุกเฉิน”

14. การใช้คำแสดงคำถาม

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำแสดงคำถามว่าหมายถึง คำพูดที่ต้องการคำตอบ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.20 เช่น อวบนั่น พี่รักไหม? (Oh My Venus) ใช้คำแสดงคำถาม คำว่า “ไหม”

15. การใช้คำลงท้าย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำลงท้ายว่าหมายถึง คำที่ใช้ลงท้ายคำหรือประโยคเพื่อแสดง ความสุภาพ หรือแสดงสถานะของเหตุการณ์ จากการวิจัยพบชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้งหมด 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.44 เช่น แฟนผม เป็นจิ้งจอกครับ! (My Girlfriend is Gumihho) ใช้คำลงท้าย คำว่า “ครับ”

2. จำนวนกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 1 เรื่อง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

จากการศึกษาพบว่า ชื่อเรื่อง 1 ชื่อสามารถใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อได้มากกว่า 1 กลวิธี ดังนั้น จากการวิจัยพบ 1 ชื่อเรื่องสามารถใช้กลวิธีทางภาษาต่าง ๆ แบ่งตามจำนวนได้ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 6 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.62 คือ ยกใจยัยจอมฮึด คิมบักจู (Weightlifting Fairy Kim Bok Joo) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ใช้คำทับศัพท์ภาษาเกาหลี คำว่า “คิมบักจู”

การใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์

- การใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์นามนัย ในคำว่า “ยัยจอมฮึด” แทนลักษณะเด่นของตัวละครที่มีความอดทน มุ่งมั่น

การใช้คำคล้องจอง

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ คือ มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ “ย” /y/ ในคำว่า “ยก” กับ “ยัย” และ “จ” /C/ “ใจ” กับ “จอม”

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อะ” /a/ ในคำว่า “ใจ” กับ “ยัย”

การใช้คำซ้ำ คำซ้อน และคำที่สร้างขึ้นใหม่

- การใช้คำที่สร้างขึ้นใหม่ ในคำว่า “จอมฮึด”

การใช้คำสแลง และคำภาษาปาก

- การใช้คำภาษาปาก ในคำว่า “ยัย” ซึ่งหมายถึง ยายที่ใช้เป็นคำนำหน้าชื่อ

การใช้คำนำหน้าชื่อ และชื่อคน

- การใช้คำนำหน้าชื่อ ในคำว่า “ยัย”

- การใช้ชื่อคน โดยใช้ชื่อตัวละครในการตั้งชื่อ คือ คิมบักจู

2. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 5 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.73 เช่น นกดู ผมเป็นแม่หม้ายครับ (The Tale of Nokdu) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ใช้คำทับศัพท์ภาษาเกาหลี คำว่า “นกดู”

การใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์

- การใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์ปฏิพจน์ ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม ในคำว่า “ผม” ที่เป็น คำสรรพนามแทนเพศชาย แต่เป็นแม่หม้ายซึ่งเป็นผู้หญิง

การใช้คำนำหน้าชื่อ และชื่อคน

- การใช้ชื่อคน โดยใช้ชื่อตัวละครในการตั้งชื่อ คือ นกดู

การใช้คำสรรพนาม ในคำว่า “ผม”

การใช้คำลงท้าย ในคำลงท้าย คำว่า “ครับ”

3. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 4 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 17 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.56 เช่น รัก 100 วันของฉันทันและองค์ชาย (100 Days My Prince) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำคล้องจอง

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อะ” /a/ ในคำว่า “วัน” กับ “ฉันทัน”

การใช้ตัวเลข คำบอกจำนวนนับ และคำบอกเวลา

- การใช้คำบอกจำนวนนับตามด้วยลักษณนาม ในคำว่า “100 วัน”

การใช้คำบอกตำแหน่ง และคำบอกอาชีพ

- การใช้คำบอกตำแหน่ง ในคำว่า “องค์ชาย”

การใช้คำสรรพนาม ในคำว่า “ฉัน”

4. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 3 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 39 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.22 เช่น เลขาน้ำใส ป่วนหัวใจท่านรอง (What's Wrong With Secretary Kim?) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำคล้องจอง

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อะ” /a/ ในคำว่า “น้ำใส” กับ “หัวใจ”

การใช้คำสแลง และคำภาษาปาก

- การใช้คำสแลง ในคำว่า “ป่วน” ซึ่งหมายถึง วุ่นวาย ยุ่ง

การใช้คำบอกตำแหน่ง และคำบอกอาชีพ

- การใช้คำบอกตำแหน่ง ในคำว่า “ท่านรอง”

- การใช้คำบอกอาชีพ ในคำว่า “เลขา”

5. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 2 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 57 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 35.40 เช่น ลิขิตฝันฉันและเธอ (While You Were Sleeping) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำคล้องจอง

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อะ” /a/ ในคำว่า “ฝัน” กับ “ฉัน”

การใช้คำสรรพนาม ในคำว่า “ฉัน” และ “เธอ”

6. ชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีที่พบว่าใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อ 1 กลวิธี จากการวิจัยพบทั้งหมด 41 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.47 เช่น รักนี้ผัจัดให้ (The Master's Sun) พบกลวิธีดังนี้

การใช้คำคล้องจอง

- การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสสระ คือ มีเสียงสัมผัสสระ “อี” /ii/ ในคำว่า “นี้” กับ “ผี”

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีทั้ง 161 ชื่อเรื่อง พบกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อทั้งหมด 15 กลวิธี โดยกลวิธีที่พบมากที่สุด คือ การใช้โวหารภาพพจน์ และรองลงมา คือ การใช้คำคล้องจอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้โวหารภาพพจน์จะทำให้ผู้ชมซึ่งเห็นเพียงชื่อเรื่องเกิดความรู้สึกสนใจและนึกภาพตาม ดังที่สุจริต เพียรชอบ (2539: 45) ได้กล่าวถึงผลการใช้ภาพพจน์ว่าจะ ทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจน เกิดจินตนาการและทำให้จดจำได้ง่าย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของชุตินา บุญอยู่ (2549) ที่พบว่ามีการใช้กลวิธีที่ทำให้ชื่อภาพยนตร์น่าสนใจขึ้นโดยใช้การเปรียบเทียบหรือโวหารภาพพจน์ เนื่องจากความเปรียบเทียบทำให้สื่อความหมายได้ดีกว่าการกล่าวแบบตรงไปตรงมา ซึ่งพบ 4 ลักษณะคือ อุปมา อุปลักษณ์ นามนัย และสัญลักษณ์ ส่วนงานวิจัยนี้พบ 6 ลักษณะ คือ อุปลักษณ์ นามนัย สัญลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สัทพจน์ และปฏิพจน์ แต่ไม่พบอุปมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการใช้โวหารภาพพจน์หรือกลวิธีทางภาษาอื่นในการดึงดูดความสนใจควบคู่กันไป ในขณะที่ จิน ฮี ยู (2552) พบว่าการใช้ภาษา

ในการตั้งชื่อภาพยนตร์เกาหลีเป็นภาษาไทยมีการใช้ คำคล้องจองมากที่สุด ส่วนการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทยมีการใช้คำคล้องจองเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยนี้ที่พบการใช้คำคล้องจองรองลงมาเช่นกัน ทำให้เห็นว่านอกจาก ผู้ตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีจะนิยมใช้โวหารภาพพจน์แล้วยังนำการใช้คำคล้องจองมาตั้งชื่อ เพื่อดึงดูดให้ผู้ชมสนใจอยากติดตามเรื่องต่ออีกด้วย ส่วนจำนวนกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลี 1 ชื่อเรื่อง พบว่ามี การใช้กลวิธีทางภาษาในการตั้งชื่อตั้งแต่ 1 ถึง 6 กลวิธีด้วยกัน ซึ่งจากงานวิจัยนี้พบว่ามีการตั้งชื่อแบบใช้ 2 กลวิธีมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เพียง 1 กลวิธี สอดคล้องกับกัลยา เต็มศักดิ์ (2563) ที่พบการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทยว่ามีการตั้งชื่อโดยใช้ 2 กลวิธีขึ้นไปมากที่สุด ทำให้เห็นว่าผู้ตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีนิยมใช้เพียง 1-2 กลวิธีเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมไม่จำเป็นต้องใช้หลายกลวิธีประกอบกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

นอกจากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยของซีรีส์เกาหลีแล้ว ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องภาษาไทยสามารถศึกษาเพิ่มเติมกับชื่อซีรีส์ หรือชื่อภาพยนตร์ต่างประเทศอื่น ๆ ได้ เช่น ซีรีส์จีน ซีรีส์ญี่ปุ่น หรือซีรีส์อินเดีย และยังสามารถศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อในวงการอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤตพร แซ่อึ้ง. (2562). *นโยบาย Soft power กับการส่งออกวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ ค.ศ.1997-ปัจจุบัน*. บทความวิจัย หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.
- กัลยา เต็มศักดิ์. (2563). *กลวิธีการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นภาษาไทย*. บทความวิจัย หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.
- กาญจนา นาคสกุล. (2559). *ระบบเสียงภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2544). *การใช้ภาษาไทย 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิน ฮี ยู. (2552). *การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อละครโทรทัศน์และภาพยนตร์เกาหลี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ชลอ รอดลอย. (2551). *การเขียนสารคดี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวณะ ภวานันท์. (2530). *บทบาทของสารโฆษณาที่มีต่อภาพยนตร์ไทย*. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุดิมา บุญอยู่. (2549). *วิเคราะห์โครงสร้างภาษาและกลวิธีการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยในช่วง 2 ทศวรรษ (พ.ศ. 2526 - พ.ศ. 2545)*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- ธีรรัตน์ บุญกองแสน. (2543). *การศึกษาการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกัน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.

- ปฏิพันธ์ อุทยานกุล. (2562). โวหารภาพพจน์ในนวนิยายเรื่องเจ้าจันทร์ผมหอม นิราศพระธาตุอินทร์แขวน. *วิจิตรวรรณสาร*, 3(1), 123-142.
- ประสิทธิ์ กายภักกลอน. (2518). *การเขียนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ปริศนา ฟองศรีณย์. (2550). *การใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อภาพยนตร์จีน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ปานฉาย ฐานธรรม. (บรรณาธิการ). (2547). *สื่อสารด้วยการเขียน : เขียนให้เป็น เขียนให้ถูก*. กรุงเทพฯ: ทิพอักษรการพิมพ์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2556). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด.
- พระอธิการอนันต์ อตถยุตโต สมศักดิ์ และกฤษณ์ ทองเลิศ. (2563). โวหารภาพพจน์เพื่อการสื่อสารธรรมของสวนโมกขพลาราม จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 24(2), 7-25.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2536). *การเขียนสารคดีสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายประกิ.
- ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. (2549). เส้นทางสู่ความยิ่งใหญ่ของภาพยนตร์เกาหลีใต้. *วารสารส่งเสริมการลงทุน*, 17(1), 2-5.
- วชิรณี วงศ์ศิริอำนวยการ. (2542). *การเขียนบทความ*. เชียงใหม่: บี.เอส.การพิมพ์.
- วนิดา บำรุงไทย. (2545). *สารคดี : กลวิธีเขียนและแนววิจารณ์*. กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น.
- สมเกียรติ รัชฌ์มณี. (2538). โวหารภาพพจน์ในบทเพลงของ ธงไชย แมคอินไตย์. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ*, 3(1), 55-63.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2525). *การเขียนสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์.
- สิริดา เตชะสา. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับชมละครเกาหลีทางโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่*. ปัญหาพิเศษ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่.
- สิริวรรณ นันทจินทุล. (2549). *ภาษาไทยในสื่อมวลชน*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุจริต เพียรชอบ. (2539). *หนังสือชุดความรู้ภาษาไทย ศิลปะการใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2540). *การเขียนสำหรับเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- แสงสุรีย์ ทศนพูนชัย. (2549). *เยาวชนไทยได้อะไรมากจากเกาหลีพีเวอร์. For Quality of Life*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ส.เอเชียเพรส จำกัด.
- Joseph S. Nye, Jr. (2004). *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. New York: Public Affairs.